

Preken Kristi forklarelsesdag. Fjellhamar kirke

8. februar 2015

Kapellan Elisabeth Lund

Det står skrevet hos evangelisten Markus, i det 9. kapittel:

Seks dager senere tok Jesus med seg Peter, Jakob og Johannes og førte dem opp på et høyt fjell, hvor de var alene.

Der ble han forvandlet for øynene på dem, og klærne hans ble så skinnende hvite at ingen som bleker klær her på jorden, kan få dem så hvite.

Elia viste seg for dem sammen med Moses, og de snakket med Jesus.

Da tok Peter til orde og sa til Jesus: «Rabbi, det er godt at vi er her. La oss bygge tre hytter, en til deg, en til Moses og en til Elia.» Han visste ikke hva han skulle si, for de ble grepet av stor frykt.

Da kom det en sky og skygget over dem, og det lød en røst fra skyen:

«Dette er min Sønn, den elskede. Hør ham!»

Og med ett, da de så seg omkring, så de ingen annen enn Jesus; bare han var hos dem.

På veien ned fra fjellet påla han dem at de ikke skulle fortelle noen hva de hadde sett, før Menneskesønnen var stått opp fra de døde. De tok til seg dette ordet, og de diskuterte seg imellom hva det er å stå opp fra de døde. Og de spurte ham:

«Hvorfor sier de skriftlærde at Elia først må komme?»

Han svarte: «Elia kommer først og setter alt i rette stand. Men hvordan kan det da stå skrevet om Menneskesønnen at han skal lide mye og bli foraktet? Jo, jeg sier dere: Elia er allerede kommet, og de gjorde med ham som de ville, slik det står skrevet om ham.»

Slik lyder det hellige evangelium

Noen øyeblikk lyser. Av klarhet.

Det er som om brikker faller på plass, og livet åpner seg og er til å ta inn.

Plutselig kan vi se.

Noen kaller det å se lyset.

Men det skjer som regel bare i et øyeblikk.

Har du opplevd det? Eller et glimt av det.

Hvis vi ser bakover på livet vårt, kan vi kanskje se disse øyeblikkene som små lysende fjelltopper som stikker opp over den mer uklare disen av minner.

Det er fine øyeblikk. Opplevelser på fjell. Hellige øyeblikk?

Jesus gikk opp på et fjell. Sammen med Peter, Jakob og Johannes.

Det var et høyt fjell, så det tok tid å gå.

Jesus var kanskje alvorlig. Han hadde begynt å forberede seg til påsken. Han hadde snakket med disiplene om sin død og oppstandelse, og han hadde forklart dem hva det vil si å følge etter ham:

"Om noen vil følge etter meg, må han fornekte seg selv og ta sitt kors opp og følge meg", sa Jesus.

Seks dager senere tar han disse tre disiplene med opp på fjellet.

For dem var det kanskje bare en fjelltur. Men det er noe med det å gå, og særlig med det å gå oppover, som gjør at vi blir mer og mer fokusert på det vi gjør. Vi blir mer tilstede.

Kanskje det er sånn at når kroppen blir sliten, så klarer ikke tankene å fly til alle kanter.

De må samle seg om neste skritt.

Jesus og disiplene gikk oppover, skritt for skritt, helt til de sto svette og anpustne på toppen.

Når man har gått opp på et høyt fjell, så er man på toppen av fjellet. Med hele seg.

De sto der alene, de fire, og så ble Jesus forvandlet. Forklaret.

Klærne hans ble så skinnende hvite at ingen som bleker klær her på jorden, kan få dem så hvite, skriver Markus. Og Matteus skriver at ansiktet til Jesus skinte som solen, og at klærne ble hvite som lyset.

Vi får et inntrykk.

Jesus står der og lyser, og så er de ikke alene lenger.

Flere steder i Det gamle testamentet kan vi lese om at Gud møter mennesker på fjell, og nå står plutselig to mennesker fra den tida der: Moses og Elia.

Moses, som representant for loven, jødernes lov.

Og Elia som representant for profetene.

Loven, profetene og evangeliet samlet.

Moses hadde vært på fjell før. Flere ganger.

En gang, da han fikk de ti bud for annen gang, var han 40 dager og 40 netter sammen med Gud på fjellet. Det satte spor.

Da han kom ned igjen lyste han så kraftig at han måtte ha et slør foran ansiktet i møtet med de andre.

Nå er han igjen på et fjell sammen med Gud. I lyset.

Vi kan også få assosiasjoner til da Moses gikk opp på et annet fjell og fikk se inn i det landet som Gud hadde lovet israelittene. Men han fikk aldri gå inn i det. Det var Josva som ledet folket inn i det lovede land. Og det hebraiske navnet Josva, er det samme navnet som Jesus. Jesus er den latinske versjonen av navnet. Det betyr Gud frelser.

Jesus vil nå lede Guds folk inn i Guds rike.

Elia sto også der på fjellet. Han var den profeten jødene venta på at skulle komme som en forløper for Messias. Til og med når jødene feirer påskemåltidet i dag, står døra på gløtt. Og av og til går noen og sjekker om Elia har kommet.

Nå står Elia der på fjellet og bekrefter at Messias har kommet.

På veien ned fra fjellet etterpå spør disiplene om hvorfor Elia må komme før Messias, og Jesus forklarer dem at Elia kommer først og setter alt i rette stand. Og så legger han til at Elia allerede har kommet. I Matteus 11 sier Jesus at Johannes døperen er den Elia som skulle komme. Alt er allerede gjort i rette stand. Alt er klart for Messias.

Dette ble mye, og det er mange flere linjer som kunne blitt trukket til andre deler av bibelhistorien. Det er mye som samler seg i det møtet der på fjellet. I det hellige øyeblikket. Og de tre disiplene var der og opplevde det.

Hva skal man si når man står på et fjell med en lysende Jesus og to avdøde helter.

Peter har et litt rart forslag. Han sier:

"Rabbi, det er godt at vi er her. La oss bygge tre hytter, en til deg, en til Moses og en til Elia".

Markus unnskylder ham med å forklare at han var så redd at han ikke visste hva han skulle si.

Men kanskje er det det at Peter ser. Han ser lyset.

Han ser hvem Jesus er. Det er ikke mange dager siden han har sagt at Jesus er Messias, og nå ser han at det er sant.

Han opplever et hellig øyeblikk. Et øyeblikk av klarhet.

Brikker faller på plass der oppe på fjellet.

Vi vil jo at sånne øyeblikk ikke skal ta slutt. Vi vil holde fast i dem.

Peter vil bygge hytter. Han vil de skal bosette seg i øyeblikket.

Men hellige øyeblikk er nettopp øyeblikk. Vi kan ikke holde dem fast.

Likevel tror jeg opplevelsen satte seg fast i Peter og ble til en erfaring han kunne leve på.

Ikke sånn at han slapp unna hverdag, svik og hanegal. Men sånn at han alltid ville elske Jesus.

Den som har opplevd slike øyeblikk med klarhet, vil aldri glemme.

Det forandrer livene våre. Fordi det er hellige øyeblikk.

Noen ganger kjenner jeg at hverdagen er så veldig hverdagslig. Den er hektisk og slitsom og jeg kan føle jeg gjør det samme om og om igjen. Det blir lite tid til stillhet, til å være åpen for hva som er der jeg er. Når det blir lite tid til å åpne meg for Guds nærvær, oppleves han ofte også fjernere. Men jeg kan kjenne at jeg likevel har med meg erfaringer fra tidligere øyeblikk. Erfaringer av små, lysende, hellige øyeblikk, som har satt seg i kroppen.

Erfaringer fra fjell.

Disiplene får se hvem Jesus er. Og akkurat som da han ble døpt, lyder det nå en røst fra den skyen som kommer og skygger over dem: " Dette er min Sønn, den elskede. Hør ham"!

Det er som om Gud sier: Hør på ham! Det er han jeg har sendt dere. Det er nå det skjer.

Og så står bare Jesus der igjen. Alene. Som vanlig. Øyeblikket er over.

Men de to mennene fra fortiden, Guds stemme, lyset og hele opplevelsen der oppe på fjellet gir disiplene nye øyne å se framtiden med.

De går ned av fjellet, mot Jerusalem. Og de er kanskje forandret. De har sett mer av hvem Jesus er, og de har kanskje også sett mer av hvem de er som mennesker som vil følge Jesus.

Hellige øyeblikk kan skje hvor som helst. Der Gud og mennesker møter hverandre.

I sånne øyeblikk kan vi se mer av hvem Gud er, og mer av hvem vi er, og hva vi har sammen.

Det er som om noe av den vi egentlig er hentes fram. Sannheten om Gud, om livet og om oss selv.

Jesus forvandles der oppe på fjellet. I den greske teksten brukes da verbet metamorfusthai. Det skjer en metamorfose, en forvandling. Det samme verbet brukes i 2. Kor 3.

Der forteller Paulus om det som skjedde med Moses på fjellet da han lyste så sterkt at han måtte ha et slør foran ansiktet når han skulle møte israelsfolket igjen.

Paulus skriver at vi som er kristne ikke trenger det sløret.

For jødene henger fortsatt sløret over deres hjerter når det blir lest fra Moseloven, Men når de vender om til Herren, blir sløret tatt bort.

"Og vi, som uten slør for ansiktet ser Herrens herlighet som i et speil, vi blir alle forvandlet til dette bildet", skriver Paulus.

Vi få ta del i Jesu forvandling. Jesus lyser gjennom oss.

Møter med det hellige kan skape forvandling. I møte med Jesus får vi et glimt av en annen virkelighet. Vi får gå inn i det nye lovede landet: Guds rike.

Men det skjer ikke et annet sted.

Jesus og disiplene hadde gått skritt for skritt opp på fjellet.

De var der og forvandlingen skjedde der.

Hellige øyeblikk, møter med Gud, kan også skje her. Det kan skje nå. Det kan skje når som helst i hverdagen vår. Gud er i alt, men vi er ikke alltid tilstede så vi kan se det.

For jeg tror det av og til kan handle om tilstedeværelse.

Vi hører en del om Moses i dag, og i sta leste også Kirsti fra 2. Mos 3, om Moses og tornebusken. Da Moses ville gå bort til den busken som brant uten å brenne opp, sa Gud at han først måtte ta av seg skoa. Stedet du står på er hellig grunn.

Når vi tar av oss skoa, kan vi kjenne underlaget. Vi kan føle gulvet, sanden, gresset eller snøen. Det å ta av seg skoa, er å øke følsomheten for omgivelsene. Kan det hende at hellige øyeblikk av og til går oss hus forbi? Fordi vi er opptatt

med noe annet. Fordi vi har skoa på.

Hva kan vi gjøre for å øke følsomheten i hverdagen vår?

Hvordan kan vi åpne oss for hellige øyeblikk, for møter med Gud?

Kari Olafsrud vil fortelle om en gang hun opplevde et hellig øyeblikk.

Vi kan møte Gud når som helst. Snart kan du få gå skritt for skritt opp hit til alteret.

Kanskje det går an kjenne på det å gå skritt for skritt? Du kan ta av deg skoa hvis du vil.

Her kan du få ta imot Jesus i nattverden.

Det er et møte mellom deg og Gud. Et hellig øyeblikk.

Men øyeblikk er øyeblikk. Vi skal ned av fjellet igjen og ut i verden.

Vi skal leve livene våre her nede. Der ute.

Men vi har Jesus i kroppen.

Ære være Faderen og Sønnen og Den hellige Ånd, som var og er og blir en sann Gud fra evighet til evighet.